

R.I.P. Vidora E.H. (elite sport v. Jazz x May Sherif x Doruto x Eros)

Op donderdag 8 juni 2017, één dag na de geboorte van haar negende veulentje Manhattan, hebben we afscheid moeten nemen van onze Vidora. Ze is door ons gefokt uit de sportmerrie Nivaldora in 2002, ze is slechts 15 jaar bij ons geweest.

We houden haar in herinnering als een ontzettend lief en zorgzaam moederpaard, maar ook als een lieve mensgerichte merrie met een bijzonder zacht en toch scherp karakter en extreme bewegingen. Omdat niemand er in het begin ook maar naar kon wijzen, zo ril was ze, heb ik haar destijds helemaal in mijn eentje zadelmak gemaakt, rustig de tijd ervoor genomen, vertrouwen was alles bij haar. De band die wij samen hadden was uniek....

Voor ons leeft ze voort in haar dochter Chivadora, kleindochter Havadora, en achterkleindochters Leadora en Matadora. Ook haar tante Melandora (elite pref prest v. May Sherif) die sinds dit voorjaar bij ons is en een volle zus is van Vidora's moeder Nivaldora, is voor ons een bijzonder waardevolle aanvulling van deze predikaat- en sportrijke merrielijn, het zou mooi zijn als we uit haar, eventueel via embryotransplantatie, nog een veulentje zouden kunnen krijgen.

Vidora heeft ons heel veel moois gebracht, als veulen op de CK in Sevenum in 2002 werd ze geselecteerd voor de nationale veulenkeuring in Ermelo, waar ze door een blessure helaas niet aan deelgenomen heeft. Later heeft ze het elite en sport predikaat behaald, het hoogst haalbare voor een merrie. Haar dochter Elphidora, die we verkocht hebben naar Zweden, eindigde daar op de keuring in de top 5 van zo'n 1150 3-jarigen met een 10 voor haar draf, ze kreeg het predikaat "diplom" toegekend. En als kroon op het werk kreeg Vidora dit jaar in februari haar veelbelovende zoon Joyride (v. Ampère) aangewezen voor het KWPN verrichtingsonderzoek. Er wordt door zijn eigenaar en zijn trainer alles aan gedaan om hem komend najaar in Ermelo zijn dekbrevet te laten behalen.....Joyride we duimen voor je! Al haar negen veulens konden zonder uitzondering enorm bewegen, en allemaal hebben ze haar zachtaardige mensvriendelijke karakter geërfd. Het zal duidelijk zijn dat haar laatste veulentje Manhattan (v. Franklin) bij ons blijft en niet te koop is.

Het was de laatste tijd alsof ze een soort van voorgevoel had, ze was al een tijdje wat somberder, zonderde zich wat af van de rest, ik kreeg de indruk dat ze tegen de bevalling op zag. De voortekenen van de naderende bevalling hebben dit keer ook wat langer geduurd dan normaal voor haar was. Wat ze nooit deed maar nu opvallend was, was dat ze de bevalling begon 's middags precies op het moment dat ik vlak bij haar aan het werk was, we zullen het nooit zeker weten maar het leek alsof ze wilde dat ik er dit keer bij was. Een dag later sloeg het noodlot toe....een ernstige en van buiten onzichtbare bloeding in de baarmoeder kostte haar het leven, een complicatie die soms kan optreden tot 48 uur na de bevalling. De tijd tussen de eerste tekenen dat er iets niet goed was, en het moment van overlijden was slechts een half uur, het gebeurde toen ik met een andere merrie en veulen onderweg was naar hengstenstation van Uyttert. Gelukkig was Jeroen wat langer thuis gebleven om een oogje in het zeil te houden bij het 1 dag oude veulentje en keek hij op het juiste moment nog even op de monitor. Hij was erbij toen ze stierf, alsof dat zo moest zijn. Vidora we zullen je nooit vergeten, je was bijzonder in alle opzichten....